Darbo aprašymas

- Mokinei Jekaterinai buvo pateikta užduotis, mokantis poeto biografijos ir asmenybės, rinkti informaciją apie Jono Aisčio gyvenimą.
- Mokinė darbą atliko ir pateikė pamokos metu klasės draugams ir mokytojai.
- Edita Kucina, Visagino „ Atgimimo “ gimnazijos lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja

Jonas Aistis

1904–1973 m.

XX a. trečiajame–ketvirtajame dešimtmetyje iškilusios neoromantikų kartos poetas, dėl nekintančios lyrinės tonacijos ir jautraus, asmeniško santykio su aplinka vadintas lietuviškuoju „Liūdnojo Veido riteriu“.

Vaikystė

- Jonas Aleksandravičius gimė 1904 m. liepos 7 d. Kampiškių dvare, netoli Rumšiškių, kur jo tėvas dirbo kalviu. Vaikystė prabėgo gražiose Rumšiškių apylinkėse – su visomis smulkiausiomis detalėmis jos vėliau atgis poezijoje. Tėvui juokais duotą Kuosos (Kossu) pravardę poetas vėliau pritaikė sau, net paskleisdamas gandą apie bajorišką kilmę.
- 1919 m. baigęs Rumšiškių pradžios mokyklą ir mokytojų išgirtas kaip gabus vaikas, jaunasis Aleksandravičius iškart priimtas į antrą Kauno „Aušros“ gimnazijos klasę. Tačiau čia tarp bendraklasių nuolat jautėsi vienišas, niekinamas, užguitas.

Kauno „Aušros“ gimnaziją

Paauglystė

- Mokosi gimnazijoje Aleksandravičius iš knygų, o ypač literatūros klasikos, bėgdamas nuo kasdienybės. Taigi , jis buvo intravertas, knygos padėjo jam atverti kito pasaulio perspektyvą, kurioje jis išmoko būti atsakingas.
- Dar būdamas gimnazistas, Aleksandravičius vertė Šekspyrą, Baironą iš rusų, lenkų kalbų.
- Paskutinėse klasėse susidomėjo nuosaikiosios pakraipos modernistais, paskatintas aktyvesnių klasės draugų (Petro Juodelio, Antano Miškinio), ryžosi išeiti į viešumą su savo kūryba. Pirmieji eilėraščiai paskelbti 1926 m. „Ateities žurnale“.

A. Miškinis ir J. Aistis.

1927-1936 m.

- 1927–1932 m. Aleksandravičius studijavo Kauno universiteto Humanitarinių mokslų fakultete ir dirbo raštininku Žemės banke. Tuo pat metu ėmė reikštis kaip literatūros tyrinėtojas ir apžvalgininkas, eseistas – jo esė pasižymėjo dinamišku, patraukliu stiliumi. 1932 m. išleista debiutinė Kossu-Aleksandravičiaus knyga Eilėraščiai.
- 1936 m. jau pagarsėjęs poetas, gavęs Švietimo ministerijos finansinę paramą, išvyko studijuoti prancūzų kalbos į Grenoblio universitetą, kuris prieškariu buvo svarbus prancūzų kultūros sklaidos centras, jame kalbos žinias tobulino daug svetimšalių.

Grenoblio universitetas

1944-1958 m.

- Būtent per karą poetui prigijo Jono Aisčio vardas – taip jis norėjo tiesiogiai susieti save su tautos istorine lemtimi.
- 1944 m. Grenoblio universitete poetas apgynė daktaro disertaciją, o 1946 m. kartu su žmona persikėlė gyventi į JAV.
- Aistis dėstė kolegijoje lietuvių, prancūzų ir ispanų kalbas. 1952 m. persikėlė į Niujorką ir dirbo Laisvosios Europos komitete. Nuo 1958 m. dirbo JAV Kongreso bibliotekoje Vašingtone.

Kongreso biblioteka

Asmenybė

- Jis buvo gana kuklus žmogus, bet kalbant apie literatūrą ar socialines problemas, jis visada turėjo savo nuomonę. Poetas dažnai ryžtingai kalbėjo literatūriniais ir net politiniais klausimais, neslėpdamas savo nuomonės. Kaip sakė jo žmona: „Jam galėjo susidaryti įspūdis, kad jis yra „ kietas “ žmogus . Nors Aistis buvo kūrybingas žmogus ,padėdavo žmonai po namus. Kai jis su šeima persikėlė į Vašingtoną, sugalvojo plytų taką, einantį nuo gatvės iki namo virtuvės durų.
- Nepaisant to, kad Aistis niekada negrįžo į Lietuvą ir gyveno iki gyvenimo pabaigos JAV, jis buvo patriotas. Pakrikštijo visus savo vaikus ir davė jiems lietuviškus vardus.

Aldona Aleksandravičienė ir Jonas Aistis

Mirtis

- Aistis mirė 1973 m. birželio 13 d. Vašingtone, 2000 m. perlaidotas Rumšiškėse. Šiandien Rumšiškėse veikia poetui atminti skirtas memorialinis muziejus.

Poeto Jono Aisčio muziejus Rumšiškėse